

[Ebba Strange.]

bestemte, men er det umuligt at give det kulturelle fra andet end tipsmidlerne, så vil jeg godt herfra foreslå, at vi også skærer på idrætten, for så skal idrætten lige så vel som de idébestemte organisationer være med til at betale for kulturen. Det er ikke idrættens penge. Jeg ved godt, at de kommer ind på at spille i noget, der har med idræt at gøre, men spil og idræt har vel ikke altid så meget med hinanden at gøre. Men det er altså ikke nogen idrætsdebat, vi skal have i dag.

Jeg kunne godt lide at vide — men det får jeg jo nok ikke noget svar på — i hvor høj grad skatteministeren har været ude for et pres fra de ret stærke idrætsorganisationer, vi har i dette land. Jeg synes også, idrætten skal have penge, men ikke på bekostning hverken af kulturen eller af det idébestemte.

Så vil jeg godt lige smide noget andet ind i debatten, og det får jeg nok heller ikke svar på i dag, men så kan jeg muligvis få det i udvalget. Var forudsætningen i sin tid for tipsloven egentlig ikke, at vi ved at give idrætten tipsmidler kunne forhindre den i at skulle leve af reklamepenge? Ved skatteministeren, hvordan det ligger i dag, hvor store beløb idrætten får dels gennem reklame, dels gennem professionalisme? Det kunne jeg godt lide at vide noget om, inden jeg tager endelig stilling.

Lad mig slutte med at sige, at vi ikke går ind for skatteministerens fordelingsnøgle, men vi vil godt se nærmere på, hvordan vi kan lave en ny og en bedre fordeling, så det ikke går ud over det idébestemte, men så vi også kan bevare noget til de kulturelle formål.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, skatteministeren fremsætter et forslag om ændring af tipsloven, og det skal han ikke høste utak for, for det måtte vel være en naturlig følge af idrætsudvalgets betænkning. Det er sådan set ikke dette, at han gør det, han skal have nogen utak for, men det er måden, han gør det på, han skal have utak for.

Jeg må nok spørge, hvad vi skal med en betænkning, hvad vi i grunden skal med udvalgsarbejde af den slags, når den siddende regering går imod udvalgsindstillingen, endda uden nogen som helst plausibel for-

klaring på, hvorfor man går imod et udvalgs indstilling. Og jeg må nok spørge — jeg skal lade de tekniske ting ligge, idet der er mange ting, vi er enige om i det, ministeren har fremsat — med hensyn til fordelingen, om ministeren ikke var klar over, at han med dette forslag vil løbe ind i en mægtig modvilje fra flertallet i dette ting. Og hvorfor løber skatteministeren helt grassat for tiden? For en uge siden var det de hårdtprøvede husejere, der sådan set skulle have et slag i ansigtet, og nu langes der en knyttnæve i ansigtet på det idébetonede og frivillige børne- og ungdomsarbejde.

Hvad vil skatteministeren da med, ja, jeg tør nok sige disse provokationer? Jeg kan ikke se, at de er fremmende for det samarbejde, regeringen ønsker skal foregå nu, og som vi da også mener er nødvendigt, men så må man da i sine forslag klart vurdere, hvad de andres stilling til de forslag, vi fremlægger, kan være. Nu kan det selvfølgelig ikke være magt, ministeren ønsker, den antagelse kan jeg vist ikke få ministeren til at indrømme. Men hvis ikke det er magt, man ønsker, ja men så må man da uvægerligt få den tanke, at der ligger politisk målsætning bag, at ministeren gennem dette forslag ønsker at fremme den folkelige ensretning, som jeg i al fald for længst troede socialdemokratiet havde overladt til elementer, der ikke vedkender sig demokratiet i fremtidens samfund.

Jeg ønsker ikke at tillægge ministeren motiver, han ikke har, men man kan ikke undlade at bemærke, at først fik vi en fritidslovgivning, som så sandelig ikke var velvilligt stemt over for det almindelige foreningsliv, og nu får vi altså en ændring af tipsloven, som bevirker, at man gennem økonomiske sanktioner stækker det idébetonede arbejde blandt børn og unge. Og jeg må da nok spørge, om ministeren ikke er enig med os i, at det idébetonede arbejde har været en forudsætning for en harmonisk demokratisk udvikling i dette samfund. At politikerne måske ikke altid har erkendt dette, at de ikke ønskede at erkende dette, det kan måske være årsagen til den disharmoni, vi kan se i det politiske liv i dag.

Jeg må også nok sige, at hvis ministeren ønsker denne ensretning, så er jeg da helt enig med ministeren i, at historiens tale klart viser, at så skal man bare introducere